

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. MST-001-04389

Den 14. april 2011

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg har i brev af 25. marts 2011 stillet følgende spørgsmål nr. 529 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Steen Gade (SF).

Spørgsmål nr. 529 (alm. del)

I forberedelsen af kommunalreformen var det Miljøministeriets vurdering, at der – uanset hvilken administrativ struktur, der blev fastlagt – ville være behov for at samarbejde om forskellige miljøopgaver på tværs af kommunegrænser, ligesom delopgaver på miljøområdet nødvendigvis måtte udføres med brug af ekstern bistand. Vil ministeren oplyse i hvilket omfang kommunerne i dag samarbejder om varetagelse af miljøopgaverne og herunder oplyse, på hvilke områder det er tilfældet, samt hvilken karakter samarbejdet har?

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende, som jeg kan henholde mig til:

”Med kommunalreformen blev kommunerne rustet til at varetage opgaver på natur-, miljø- og planlægningsområdet. Antallet af kommuner blev reduceret fra 271 til 98, natur-, miljø- og planlægningsopgaverne blev så vidt muligt samlet i kommunerne, og en stor del af amternes medarbejdere blev overført til kommunerne. Som gennemsnit råder hver kommune over godt 10 årsværk til disse opgaver mod tidligere 2,4 årsværk. Særligt komplicerede opgaver samt opgaver, der har særlig national betydning, varetages af henholdsvis Naturstyrelsen og Miljøstyrelsen – i praksis i de decentrale enheder under de 2 styrelser.

Med kommunalreformens styrkelse af kommunerne har kommunerne – så vidt Miljøministeriet er orienteret - kunnet varetage hovedparten af deres opgaver med egne kompetencer. Det er dog samtidig indtrykket, at

kommunerne i vidt omfang samarbejder og videndeler, hvilket også var almindelig praksis før kommunalreformen. Desuden benyttes der konsulentbistand, hvor dette er hensigtsmæssigt.

Kommunerne har vide muligheder for at samarbejde om den faktiske forvaltningsvirksomhed og samarbejdet har først og fremmest været om opgaver, der er gået på tværs af kommunegrænser, f.eks. på natur- (særligt vand-) og planlægningsområdet. I nogle tilfælde er der tale om et fast samarbejde mens det foregår mere ad hoc i andre. Herudover er Miljøministeriet bekendt med, at kommunerne generelt har søgt at dele viden mellem sig, så én kommune kan drage fordel af andre kommuners erfaringer.

Efter miljølovgivningen er det ikke muligt at give en kommune mulighed for at delegerer eller overføre myndighedsudøvelse til en anden kommune eller en privat virksomhed. En undtagelse er dog lov om forpligtende kommunale samarbejder, der gælder for enkelte, mindre kommuner, herunder de små ø-kommuner. En anden undtagelse er, at der kan ske overførsel af myndighedsbeføjelse vedrørende affaldsområdet efter miljøbeskyttelseslovens § 49.

Indenrigs- og Socialministeriet udsendte i 2009 en redegørelse om status for kommunalreformens gennemførelse og det kommunale selvstyres vilkår. Med folketingsbeslutning V 9 om kommunalreformen den 11. november 2009 blev regeringen pålagt fortsat at følge udviklingen efter kommunalreformen og aflægge en fornyet redegørelse i 2013”.